

Konventionens Art. III. tillader begge Landes Fiskere at færdes og ankre saavel i Øresund som paa de hvert Land forbeholdte Fiskeomraader.

Med Hensyn til Art. IV., hvis Bestemmelser sigte til uden for det hvert Land forbeholdte Fiskeomraade at hindre, at Fiskere fortrænges fra en indtagen Fiskeplads eller forulempes i deres Fiskeri, samt give Regler om Erstatning for Beskadigelse af behørigt afmærkede Fiskeredstaber, bemærkes, at Reglerne for den Afmærkning af Redstaber, der ifølge Overenskomsten er gjort til Betingelse for at opnaa Erstatning for Redstaberens Ødelæggelse eller Beskadigelse, ere affattede med det Maal for Øje at være paa en Gang saa hensigtsvarende og saa lidet besværlige for Fiskerne som muligt.

Saa de i Art. IV. indeholdte Regler om Bestyttelse for Fiskeredstaber er der i Art. VI. gjort den samme Undtagelse for Lakselænker udsatte under Bornholm og Kristiansø, som den, der i saa Henseende for Søterritoriets Bedkommende gælder i Henhold til Fiskerilovens § 15 a.

Forbudet i Art. V. mod Brugen af Trawl og Vaad belastet med mere end 40 Pbd. er hentet fra Fiskerilovens § 8 og gælder for samtlige af Konventionen omsfattede Farvande. De øvrige i Konventionen (Art. V. og VIII.) aftalte Fredningsbestemmelser gælde alene Fiskeriet i Kattegat og Øresund.

Forbudet mod Brugen af Snurrevaad uden for de begge Lande forbeholdte Fiskeomraader i den sydlige Del af Kattegat o: sønden for Vinten Egense Fyr—Kobbergrundens Fyrstib—Riddings Fyr i Maa-nederne December, Januar og Februar, der er Rødspættens vigtigste Legetid, (Art. V.) er af største Betydning for Fiskebestandens Formerkelse og er støttet af Andragender fra et meget stort Antal Kattegatsfiskere.

Naar Forbudet er indskrænket til at gælde den sydlige Del af Kattegattet, er dette begrundet i, at det i Henhold til de fra den danske biologiske Station anstillede Undersøgelser maa antages, at Rødspættens fortrinshvis leger i den sydlige Del af Kattegat navnlig omkring Anholt, men i øvrigt har i saa Henseende ogsaa Hensynet til det Snurrevaadfiskeri, der i stort Omfang drives fra Frederikshavn, været medbestemmende.

I Forbindelse hermed er ligeledes i Konventionens Art. V. jfr. Art. VII. Brugen af Snurrevaad bleven aldeles forbudt i Øresund udenfor 4 Favne-Dyb. Denne Bestemmelse, der hovedsagelig skyldes et fra svensk Side fremsat Ønske, er uden væsentlig Betydning for dansk Fiskeri, idet der ikke af danske Fiskere benyttes Snurrevaad i Øresund paa dybere Vand.

I Art. VIII. findes det for Fiskeribevarens Bevaring saa særdeles vigtige Forbud mod paa Rysterne af Kattegat og Øresund at ilandbringe, forhandle og transportere Fisk af Arterne Rødspætte, Pighvar, Slethvar og Tunge, der ikke holde de i Overenskomsten fastsatte Mindstemaal, tagne fra Snudespids til Halespids (Total længden). Denne Bestemmelse er bygget paa det Resultat, hvortil man er kommet saavel ved talrige Forsøg fra dansk biologisk Station som ved tilsvarende Undersøgelser i Udlandet, nemlig at Fisk af de paagældende Arter ere i Besiddelse af saa stor Levedygtighed, at Undermaalsfisk, der fanges, kunne udsættes i Havet i levende og levedygtig Tilstand.

For at lette Overgangen for Fiskerne er der for Rødspætte, Pighvar og Slethvar fastsat foreløbige Maal gældende indtil 1ste Januar 1897. De endelige Maal, der træde i Kraft efter det nævnte Tidspunkt, ere bestemte paa Grundlag af den biologiske Stations Undersøgelser.

Disse Maal, der som anført ere beregnede fra Snudespids til Halespids (Total længden) — en Maaleregul, der bruges saavel i Sverig som andetsteds i Udlandet, og som maa erkendes at byde visse Fordele fremfor den i vor Fiskerilov foreskrevne, hvorefter Maalet skal tages fra Snudespidsen til Halefinnens Bagrod — ere for Pighvar og Slethvar ca. $3\frac{3}{4}$ Tomme højere end det for disse Fisk i Fiskerilovens § 56 foreskrevne Maal; Rødspættemaalene er derimod efter den nævnte Maaleregul ca. $\frac{1}{4}$ Tomme lavere end det gældende Maal af 8 Tommer; for Tunge er i den nugældende Fiskerilov ikke fastsat noget Maal.

For Kattegattets Bedkommende kan imidlertid det saaledes fastsatte Maal for Rødspætter kun anses for tilstrækkeligt for de Fisk, som leve paa det lavere Vand langs Rysterne, hvorfor man, ligeledes i Overensstemmelse med de anstillede videnskabelige Undersøgelser, der have godtgjort, at Fisken paa det dybe Vand falder langt større end ved Rysterne, i Konventionen (Art. VIII. næstsidste og sidste Stk.) har fastsat et højere Maal, nemlig $11\frac{1}{2}$ Tomme — i Tiden indtil 1ste Januar 1897 dog kun $10\frac{1}{2}$ Tomme — for Rødspætter, der fanges udenfor de søterritoriale Grænser, saaledes at Rødspætter under dette Maal, der fanges udenfor Søterritoriet i Kattegat, inarest og saa vidt muligt i levende Tilstand skulle udsættes i Havet.

Af Hensyn til Kontrollen med Overholdelsen af denne Bestemmelse har man til denne Knyttet et Forbud imod, at der holdes Rødspætter under $11\frac{1}{2}$ ($10\frac{1}{2}$) Tomme om